

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

El-Raye Gazetesi

Erdoğan Şam Tiraniyla Uzlaşmak İçin Koşturuyor!

Hizb-ut Tahrir Suriye Vilayeti Medya Bürosu Üyesi

Üstad Nâsır Şeyh Abdulhay'ın Kaleminden

Amerika'nın devrimi bitirmek ve ajanı Esad rejimini pekiştirmek için Suriye dosyasını kendisine emanet ettiği Erdoğan'ın Türkiye rejiminden beklenildiği gibi, bu komplocu rejim dışlerini gösterdi, aylar önce başladığı işe tiran Esad'ın rejimini kurtarmak için uzlaşma koşuşturmalarını küstah bir şekilde açıklayarak devam etti ve bu suçu da Şam halkına empoze etmeye çalıştı. Geçen Ağustos ayında, Türkiye Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu'nun Suriye muhalefeti olarak isimlendirdiklerini suçlu rejimle uzlaşmaya çağırmasından bu yana Türkiye rejiminin açıklamaları ve eylemleri neredeyse her gün tek bir yönde hızlandı ki o da; Şam kasabıyla ilişkileri pekiştirmek, bu hedefe ulaşmak için bağlantılı liderlerden ve işlevsel hükümetlerden oluşan araçlarını kullanmak ve gönüllü ya da gönülsüz devrimci kuluçkayı (halk tabanını) bunu kabul etmeye zorlamaktır. Bu ise ikiyüzlü bir şekilde diktatörle normalleşmeye karşı olduğunu iddia eden ve rejimi düşmekten korumak ve devrimin bitmesini sağlamak için gecesini gündüzüne katan Amerika'nın doğrudan emirleriyle olmuştur.

Çavuşoğlu, ülkesinin Suriye'deki bulunduğu bölgelerin kontrolünü Suriye hükümeti olarak adlandırdığı otoriteye devretmeye ve Türkiye'nin "terörle" mücadele etmek ve siyasi süreci tamamlamak için Esad rejimi ile ortak çalışmaya hazır olduğunu açıkladı. Aynı zamanda Türkiye, Suriye Demokratik Güçleri'ni Esad'ın kollarına düşmeye ve bölgeleri ona teslim etmeye itmek için ona karşı kara operasyonu tehdidinde bulundu.

Bu arada Erdoğan da bölgede barış için Esad ile görüşebileceğini söyledi. Bu ise istihbarat servislerinin de katılımıyla Türkiye, Suriye ve Rusya savunma bakanları arasında Moskova'da yapılan üçlü görüşmeden günler sonra geldi. Türkiye-Suriye istihbarat görüşmelerinin devrimin başlangıcından bu yana hiç kesintiye uğramadığı da bilinmelidir.

Erdoğan daha önce de şöyle demişti: "Suriye rejimi ile ilişkilerde işler normale dönebilir. Siyasette ebedi olarak dargınlık, kırgınlık, küslük olmaz." Bu da Türkiye'nin ciddiyetini ve suçlu rejimin gemisini yüzdürmek ve onunla aşağılık bir şekilde normalleşmek için çalışarak Amerika'nın direktiflerini harfi harfine yerine getirdiğini teyit ediyor. Ama Erdoğan'ın bunu, Adana Anlaşması'nı 5 km yerine 30 km'lik bir mesafeye ulaşacak şekilde değiştirme çağırısında bulunarak güvenliğini ve sınırlarını güvence altına alma çabasıyla birlikte iktidarını pekiştirmek, seçimlerinde başarılı olmak ve kendisini daha fazla zor duruma sokmaya çalışan Türkiye muhalefeti engellemek için istismar ettiği bilinmelidir.

ABD Dışişleri Bakanlığı bölge sözcüsü de şöyle demişti: "Normalleşme adımları, ABD'nin Esad rejimine yönelik yaptırımlarını etkilemeyecek ve diktatör Cumhurbaşkanı olarak kalmaya devam ettiği sürece Esad rejimine karşı bu yaptırımlar devam edecektir."

Türkiye rejimi, devrimin öfkeli tabanının tepkisini ve uzlaşmaları reddettiğini gördükten sonra, siyasetçileri kelimeleri ve terimleri manipüle etme yoluna gittiler. Zira Suriye muhalefeti terk etmeyeceklerini, "Suriye-Türkiye ilişkilerinin muhalif gruplara zarar vermeyeceğini" ve Türkiye'nin çabasının BM'nin 2254 sayılı kararına dayalı siyasi bir çözüm olduğunu söylemeye başladılar. Sanki bu çözüm, bizzat büyük uzlaşmanın kendisi ve ülkenin ve insanların celladın giyotinine geri verilmesi değilmiş gibi!

Çavuşoğlu da şöyle demişti: “Suriye muhalefetine rağmen Suriye rejimi ile bir normalleşme ya da görüşme olmaz!” Nitekim Şam halkının tepkisini ve Türkiye’nin döneğine ve Esad rejimiyle flörtüne karşı duydukları ezici öfkeyi gölgede bırakmaya çalışan Çavuşoğlu, Türkiye’nin Esad ile yakınlaşmasına karşı çıkanların “kendi çıkarlarına göre hareket eden çok az bir grup” olduğunu söyleyerek Suriye muhalefetinin buna herhangi bir tepki göstermediğini ifade etti. Ayrıca Çavuşoğlu, Ocak ayı ortasında Rus ve Suriyeli mevkidaşlarıyla bir görüşme yapacağını vurgulamıştı. Ama Türkiye rejiminin devrime meydan okuma ve suçlu rejimle ilişkileri normalleştirme telaşı nedeniyle, kurtarılmış bölge genelinde büyük bir öfke ve halkçı tepki durumunu gördükten ve Erdoğan rejiminin normalleşme koşullarının henüz olgunlaşmadığına dair aldığı açık Amerikan mesajından sonra görüşmenin ertelendiğini duyurdu. Zira ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Ned Price, ülkesinin herhangi bir ülke ile Esad rejimi arasındaki ilişkileri yeniden tesis edecek herhangi bir adımı reddettiğini yineleyerek şöyle dedi: “Esad rejimiyle ilişkileri normalleştirmeyeceğimizi ve normalleştiren hiçbir ülkeyi desteklemeyeceğimizi açıkça ifade ettik.” Ancak aynı zamanda 2254 sayılı kararla uzlaşmanın diğer tarafını hayata geçirmek için çalışmaların devam ettiğini vurguladı. Price’ın son açıklaması, Türkiye’nin Esad rejimiyle yakınlaşması, Rusya’nın yoğun diplomatik çalışmaları ve rejim ile Türkiye arasında karşılıklı açıklamalarla eş zamana denk gelmiştir. Erdoğan’ın eski danışmanı Yasin Aktay’a gelince; artık hiç kimsenin aldanmayacağı yeni bir uyuşturucu iğnesi gibi mültecilerin sorununun çözümünün “Halep’in (Türkiye’nin kontrolüne) geri verilmesiyle” olacağı yalanıyla karşımıza çıkmıştı.

Üst düzey bir Türk yetkilinin Reuters’e aktardığına göre, Ankara’nın muhalefet gruplarının toplantıya olan tepkileri hakkında bilgilendirildiğini ancak Türkiye’nin kendi politikasını belirlediğini söyledi. Ve şöyle bir başka aktarımda bulundu: “Moskova toplantısında artık Suriyelilerin Türkiye’ye göçünü hoş karşılamadığımızı teyit ettik.”

Bazıları Türkiye’nin hamlesinin bir sapma, dönme ve dönüşüm olduğunu düşünebilir ancak hakikati ve özü itibarıyla Türkiye’nin asıl tutumu Amerika’nın yörüngesinde dönmektir. Kısaca olan şey, masanın altında iğrenç bir şekilde tezgahlanan şeyin, pratik olarak uygulanması için masanın üzerine aktarılmasıdır.

Komplocular korusunu sarsan ümmetin sadıklarının tepkilerinin aksine, destekçilerine hiçbir şekilde itaatsizlik etmeyen grup sisteminin organları, konseyleri ve liderleri gibi yalanla devrimi temsil ettiklerini iddia edenlerin tepkileri dolambaçlı ve yamalı olup zanlarına göre devrimcilerin nefesleri kesildiğinde ihanetlerinin yolunu tamamlamak için ümmetin öfkesini dizginlemeye yönelik habis bir girişimdir. Bu yüzden Türkiye’nin devrime sözde desteği noktasındaki rolünü ve Türkiye’nin koşullarını ve çıkarlarını takdir etmeye başladılar ve habis bir şekilde uzlaşmanın olduğu diğer yönün propagandasını yapmayı da unutmadılar ki dikkat edin bu; Amerika’nın 2254 sayılı BM Kararı aracılığıyla tasarladığı siyasi çözümü pazarlamaktır.

Bazı liderler, sahadaki pratik uygulamalarına rağmen uzlaşmayı reddettiklerini iddia ederek Şam’daki suçlu rejimi korkutmaya, köpürmeye ve tehdit etmeye başladılar. Oysa cepheleri donduranlar ve cepheleri açmak isteyen veya buna çağrıda bulunanların peşine düşenler bizzat kendileri olduğu gibi rejimin ve onun cephelerini koruyan liderlerin devrilmesi çağrısında bulunanların ağızını tıkayanlar, Türkiye’nin kuvvetlerini girdirip gerek onun gerekse Rus işgalcisinin konvoylarını koruyanlar, utanç ve aşağılık geçitlerin açılmasını ve kasapla normalleşmeyi hayati davaları haline getirenler ve siyasi adlandırmalar altında teslimiyetçi çözümler anlamında insanları kendilerine dikte edilenlere tabi kılmak için onları sistematik olarak taciz etmekte ısrar edenler de bizzat kendileridir.

Türkiye rejimi, göstermiş olduğu azim, kararlılık ve ısrardan sonra kuluçkayı (halk tabanını) kendi komplolarına boyun eğdirmek için araçlarını kendi yalanların üzerinde birleşmeye sevk etmesi hiç şaşırtıcı değildir.

Şam halkı, Esad'ın iktidarını pekiştirmek ve onunla otoritenin kırıntılarını paylaşmak için çalışan kararı gasp edilmiş sözde muhalefet gibi değildir. Şam halkı, tiran Esad'ın tahtını sarsmak için asıl devrimciler olduklarını teyit ederlerken türetilmiş muhalefet ise devrimcilerin fedakarlıklarını satan yalancı bir tanıktan başka bir şey değildir. Arzu, çıkar, güç ve para hırsını kendine din edinen biriyle Allah'ı ibadet ettiği tek bir Rab olarak benimseyerek bir varlık ve devlet yoluyla Allah'ın hükmünü ikame etmek ve O'nun şeriatını uygulamak için amansız bir gayretle çalışan biri arasında ne kadar da büyük bir fark vardır.

Allah Şam halkını, kanları, malları, ırzları, evleri ve arazileri gibi her şeyle imtihana tabi tutmuştur. Dolayısıyla onlar, büyük imtihanları ve zorlukları başarıyla geçtiler ve şayet özellikle irade unsuru ve fedakârlık isteğine sahip olmakla birlikte savaşı iman ve akide savaşı olarak görüp "ya şehitlik ya zafer" sloganını benimseyerek -ki devletlerin korktuğu şey işte budur- iyi bir şekilde yönetilmiş olsalardı tiranın enkazları üzerine yönetimi teslim almayı da hak etmiş olacaktı. Bu nedenle özellikle rejimin yanındaki halk tabanını ölüm noktasına ulaştıktan sonra sizi desteklemeye hazır hale geldiği ve ayrıca güneyde Dera ve Havran, Humus'ta Telbise ve diğerleri gibi rejim kontrolündeki bazı bölgeler neredeyse kontrolünden çıktığı için uzlaşma için bastırıyorsunuz.

Sonuç olarak ümmetin hareketini, çarpıklığa, kuşatmaya ve ikiyüzlülüğe karşı güçlendirmek için meselenin sadece içinden geçtiğimiz bir aşama olan uzlaşma fikrini reddetmekle sınırlı olmadığını, aksine devrimcilerin hareketinin örgütlü, bilinçli ve sadece Allah rızası için olması, devrimimizi tüketen siyasi bir liderlik olarak Türk uzlaşma ve vesayeti kurbağasından tamamen beri olduğunun açıklanması ve siyasi organlardan, bağlantılı gruplardan ve işlevsel hükümetlerden oluşan kurtarılmış bölgelerdeki araçların düşürülmesi gerektiğinin açıklığa kavuşturulması gerekir. Nitekim koalisyonun başkanı, ilk yağmurda Azez gösterilerinden kovuldu. Ancak ümmet, gaspçılardan otoritesini ve kararını geri alana kadar hareketini sürdürmüştü ve devrimin saflarını halk, askeri ve siyasi olarak yeniden düzenlemiştir. Dolayısıyla zafer için tüm bileşenler mevcut olup rejim ise gevşemiş, sütunları parçalanmış ve yapısı da Esad'ın gücünün hava ile dolu olduğunu gösteriyor. Aslında yarım devrimler ölümcüldür ve mesele, ölüm kalım meselesi haline gelmiştir. Şimdi bizim önümüzde deniz ve arkamızda da düşman vardır. Bu yüzden Amerika'nın BM'nin 2254 sayılı kararı temelinde tasarladığı siyasi çözümün reddedildiğini ilan ederek tüm geri dönüş gemilerini yakmamız ve devrimcilerin saflarını, rejimi devirmek ve fedakarlıkları İslam'ın yönetimi ile taçlandırmak için onlara ayrıntılı bir yol haritası çizen bilinçli ve sadık bir siyasi liderliğin arkasında toplamak gerekir. İşte çözüm budur. İşte çalışanlar, böylesi bir kurtuluş için çalışsınlar.

Kaynak: [El-Raye Gazetesi - 426. Sayı - 18/01/2023](#)